سُوْرَةُ
یٰسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعه بنوری ټاؤن کراچی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسْمِ اللّٰهِ	لـه نـامـې شـورو کـوُمـه دالـلّـه نـه
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	رحـم کـوُلـو والا ، زيـات دے مهـربـانـه
يٰسٓ ● وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ●	اے يٰسينـه ! پـه قـراٰن (زمـا) قسـم دے
اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●	رسـولانـو کښـې سـتـا ذات (ددې عـالَـم) دے
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●	داسـې لاربـانـدې ئـې ده ښـۀ بـرابـره
تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●	نـازل کـړې ده عـزيـز رحيـم (بهتـره)
لِتُنْذِرَ قَوْمًا	دې دَپـاره هـغـه قـوم کـړې خبـردار
مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ	چـې ئـې نـه دې يـريـدلـې ،نيـکـۀ پـلار
فَهُمْ	هـغـه تـول پـه جـمـع(دلتـه پـه هـر در)
غٰفِلُوْنَ ●	غـافـلان دی (تـول اُودۀ لـه ربّ اکبـر)
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ	پـوره شـوې حـکـم اَمـر(دَ مـولا) دے
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ	پـه اکثـرو زيـاتـو خـلـقـو (داسـې دا دے)
فَهُمْ	نـو دوی څـو مـره چـې دی (دلتـه پـه جهـان)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	قبـلـؤنـکـی نـه دی يـو هـم دَايـمـان
اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا	پـه څټـونو کښـې مـونـږ طوق دوی لـه اچولے
فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ●	دا تـرڅـنـو، نـوسـرنـۀ شـی خـکتـه کـولـے
وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا	اوديـوال کـړۀ ، مـونـږ ئـې مـخـې تـه تيـار
وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا	اوشتـه روستـو(بـل)ديـوال ئـې دَحـصـار
فَاَغْشَيْنٰهُمْ	مـونـږه دوی کـړل ، پـه پـرده کښـې سـراسـر
فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ●	نـو دوی نـۀ دی څـۀ ليـدونـکـی پـه نظـر
وَسَوَآءٌ	(اے رسـولـه ! ﷺ سـتـا دَ پـاره) بـرابـر دی
عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ	يـروُل دا(کـفـاران چـې سـتـا پـه در دی)
اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ	نـۀ يـروُل (چـې لـه ازلـه دی مـنـکـره)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	نـه راوړونـکـی دَ ايـمـان دی (پيـغـمبـره ﷺ!)
اِنَّمَا تُنْذِرُ	بيشك تـه شـے يـرولـې (پـه جهـان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ — پیروي چې کړي دَ ذکر کوم انسان
وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ — او رحمٰن نه پټ په پټه ښهٔ یریږي
فَبَشِّرْهُ — زیرې ورکړهٔ ورته (داسې چې جوړیږي)
بِمَغْفِرَةٍ — دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت
وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ● — او ثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت
اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى — بس یُو مونږ ژوندي کوُنکې هريو مړے
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا — اولیکوُنکي یوُ، چې دُوی دي مخکښې کړے
وَاٰثَارَهُمْ — او ټول وروستو، دَدُوی پاتې هر اثر
وَكُلَّ شَيْءٍ — او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر
اَحْصَيْنٰهُ — مونږ هغه هرڅهٔ شمیرلی (په حساب کښې)
فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ● — (محفوظ هغه ټول دي) ښه ښکاره کتاب کښې
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ — مثال ورکړه دَهغوی چې وو دکلی
اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ● — چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ — دُوی ته مونږ، چې اُولیږل، هغه ساعت
اثْنَيْنِ — دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)
فَكَذَّبُوْهُمَا — نو دُوی اُګڼل، بیا دواړه دروغژن
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ — مونږ طاقت ورله بیا، ورکړهٔ په دریم تن
فَقَالُوْٓا — ټول په جمع شول ګویا (په دې بیان)
اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ● — تاسو ته یُو، رالیږلی رسولان
قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا — شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
- - - - - - - - - - — لکه څنګه چې مونږ یُو ټول انسانان
وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ — او څهٔ نهٔ دي نازل کړی ذات رحمن
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ● — تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا — شول ګویا، چې زمونږ رب پروردیګار
يَعْلَمُ — (دَ هر څه نه) ، هغه ښهٔ دې، خبردار
اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ● — دا چې مونږ یو تاسو ته پیغمبران
وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ● — او په مونږ دی رَسوُول رښا بیان
قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ — هغوی اُووې چې ئې تاسو ، مونږ له بد
لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا — او کهٔ منې چرته نشوې (دَ خپل حد)
لَنَرْجُمَنَّكُمْ — مونږ به تاسو کړو په کاڼو ، ټول ختم
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ● — او عذاب کښې به راګیر شې دااَلَمُ
قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ — هغوی اُووې ، چې په خپله ، ټول ئې بد
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ — وُلې شوې نصیحت (ددې حسد)؟
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ● — بلکه تاسو خلق اُووتې ئې دَ حد نه
وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ — او یو کس راغې د ښار طَرف سرحد نه
يَّسْعٰى قَالَ — ښه په منډه منډه ، (دا ئې) کړهٔ بیان
يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ● — اُومنې ، قوم زما ! پیغمبران
اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا — اُومنې ، ستاسو نه غواړی نه قیمت
وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ● — او دُوی دی ، په نیغه لار ، دَ هدایت
وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ — او زهٔ وُلې به ئې نهٔ کړم عبادت
الَّذِيْ فَطَرَنِيْ — پیدا کړې ئې زما وجود صورت
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ● — او آخر واپس کیدل دی ورته بیا
ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً — پس له دې نه بل څنګ اُنیوم اٰله
اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ — که رحمٰن راکوی ماته څهٔ نقصان
لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا — نه راکوی فائده ماله ئې بیان
وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ● — او نه ما شی خلاصولې (په قیامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمۡ	ما اوُرې دے، په ربّ ستاسو ايمان
فَٱسۡمَعُونِ ●	نوز ما خبره واورئ (په ښۀ شان
قِيلَ ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَ	حُکم اُشُولو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيۡتَ	په افسوس سره ګويا شو (دې راحت کښې)
قَوۡمِي يَعۡلَمُونَ ●	زما قوم ته (چې) معلوم شی دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ●	اوپښں دلښں کس ے،شمار کرم،دَعزت
وَمَآ أَنزَلۡنَا	اونښں مونږښ دے ليرلے،(حښں طاقت)
عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ	هغے قوم تښں پس ،ددغے نښں لسکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	دَاسمانښں(راليرلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	اونه مونږ يُو راليږونکی(دغه شان
إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ ●	په يَو چغه ،باندې مړه شول (ټول کسان
يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِ	ډير افسوس دے (ډير افسوس)په بنديګانو
مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو
كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ●	ټوقې دُوی به وربورې کوله خندا
أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا	دُوی نه ګوری ،چې مونږ،څو مره کړل تباه
قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ	مخکښې دُوی نه،خلق ډير(په دې دُنيا)
أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ●	هيڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بيا
وَإِن كُلّٞ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ●	جمع کيږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ	اويو نخه دُوی له زمکه (دَا دنيا)
ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مرې له ده مونږ بيا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا	او راویستې مونږ له هغې نه، دانې دی
فَمِنْهُ يَأْكُلُوْنَ ●	بیا له هغې نه خوراك کوی (غلې دی)
وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ	او مونږ په کښې جوړ کړی دی باغونه
مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ	دکهجورو او، انګورودی (فصلونه)
وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ●	او په کښې روانې کړې مونږ چینې دی
لِيَأْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ	دَخوراك دَپاره دُوی له ئې میوې دی
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ	او نهٔ دُوی په خپله کړې په کښې کار
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ●	وُلے نهٔ جوړیږی دُوی شکرګُزار
سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا	پاك دے ذات، چې ئې کړل ټول جوړه پیدا
مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ	هغه هرڅه چې راخیژی، په دُنیا
وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ	او هم دُوی نه پیداشوې برابر
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ●	هم هغه هرڅه چې دُوی نهٔ دی خبر
وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ	او یو نخه دُوی له شپه ده (دَجهان)
نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ	مونږ راخکو هغې نه ورځ په داسې شان
فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ●	پس تیاره شی ټوله، دُوی ته په نظر
وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا	او په خپل لارې روان داسې دې نمر
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ●	دعزیز علیم نه، داده مقرر
وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ	او سپوږمی له مونږ جوړ کړې بیل بیل در
حَتّٰى عَادَ ●	شی واپس (هغه نه جوړه شی وړه)
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ	دکهجورې څنګ چې څانګه وی زړه
لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ	نه کیدې شی، چې کړی نمر، سپوږمی رالاندے
وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ	او نه شپه به شی دَورځ نه کله باندے
وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ	او هر یو دے دائره کښې د اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسْبَحُوْنَ ●	ښهٔ لانبو وهونكى دى(په ښكلى شان)
وَاٰيَةٌ لَّهُمْ	او شته دُوى تہولو له نخه يو نشان
اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ	مونږ سواره كړل ددُوى تہولو ماشومان
فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ●	په كشتۍ كښې چې وه ډكه (په ښهٔ شان)
وَخَلَقْنَا لَهُمْ	اوپيداكړل مونږه دوى له (په جهان)
مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ●	داسې ، دوى كوى تہول هغې كښې سفر
وَاِنْ نَّشَاْ	اوكهٔ اُغښتهٔ حُكم مونږ(دا اَمر)
نُغْرِقْهُمْ	دُوى به مونږ كړو (دغه رنګ) تباه برباد
فَلَاصَرِيْخَ لَهُمْ	اوريدُونكې به ئې نه وى دَفرياد
وَلَاهُمْ يُنْقَذُوْنَ ●	او نه څوك به دَخلاصى لرى قدرت
اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا	بس (بچ كيږى به) زمونږه په رحمت
وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ●	اوفائده څه قدرې ده دلږ ساعت
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	اوچې دُوى ته شى وينا (دَنصيحت)
اتَّقُوْا	جوړ شے(تہول ښه متقيان) ښه پرهيزګار
مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ	دَخپل مخكښې نه او وروستو(دَهركار)
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ●	چې په تاسو رحم اُوشى (له رحمان)
وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ	اونه دوى ته دې راغلې څهٔ نشان
مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ	نشانونو كښې څهٔ دُوى ته دَخپل رب
اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ●	مخ به دوى ترې اَړولُو(بې سبب)
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	اوچې كله ورته اُوشى څهٔ وينا
اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ	خرچ له هغې كړئ دركړې چې اللّٰه
قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا	كافران خلق كوى داسې بيان
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا	هغې خلقو ته چې څوك لرى ايمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَنُطْعِمُ مَنْ	مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك
لَوْ يَشَاۤءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗۤ	خوراك ورکړی ،کهٔ اُوغواړی اللّٰه پاك
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ	سبئ سکاریږ ے کمراهے کس، تول کسان
وَ يَقُوْلُوْنَ	اوهغوی(په جمع)تهول کوی بیان
مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ	دا وعده کله ده ،ئې کهٔ صادقان
مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَیْحَةً وَّاحِدَةً	انتظار کوی بس دُوی دَتریخ بیان
تَاْخُذُهُمْ	دُوی نیوی به (هغې وخت کښې) هغه حال
وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ	په جکړه چې کو ی خپلو کښې(وال)
فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً	نو طاقت به په کښې نه دَوصیت وی
وَّلَاۤ اِلٰۤى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ	او نهٔ کورته ئې دَتلوبه څه طاقت وی
وَنُفِخَ فِی الصُّوْرِ	او شپیلې کښې چې پُو کې شی(په اَمر
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ	نو تهول دوی به له قبرونوشی (بهر
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ	تهول په جمع به خپل رب ته شی روان
قَالُوْا يٰوَيْلَنَا	وائی دُوی به هائې افسوس !زمونر نقصان
مَنْۢ بَعَثَنَا	اُوچت کړی پاسولی یُو مونږ چا
مِنْ مَّرْقَدِنَا	دَقبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ	داوعده ، هغې چې کړې وه رحمٰن
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ	او رښتیا دَمُرسلانو وو بیان
اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَیْحَةً وَّاحِدَةً	یو زُور داره چغه وی به داسې بس
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ	بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ	پس نن ورځ به په یوکس نهٔ ظلم کیږی
شَیْـًٔا	یوذرّه خسوسکې(نه به پاتے کیږی)
وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ	او بدله به وی بس ستاسو دَاعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ — خاوندان به دَ جنت لری نن حال

فِيْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ● — ښه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ — دُوی اوښځو ته ددُوی به وی ښه سیورې

عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ● — په تختونو به ئې دَ ډې وی وهلے

لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ — دُوی دَپاره په کښې شته میوې(نیولے

وَّلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ● — اوددُوی دَپاره شته ددُوی طلب

سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ● — سلام وائی مهربان پالونکې (ربّ)

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ● — (تهول) جُداشے چې ئې څومره مجرمان

اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ — وُلے نۀ وه عهد درسره (دا شان

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا — دَادم اولاده ! مۀ کړئ عبادت

الشَّيْطٰنَ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ — دَشيطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)

مُّبِيْنٌ ● وَّاَنِ اعْبُدُوْنِيْ — ښۀ ښکاره ★ اوزما اُوکړئ عبادت

هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ● — نيعه لار ده برابر دا (هرساعت)

وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا — اوډير خلق ئې کړل تاسو کښې ګُمراه

اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ● — وُلے تاسو کښې څه عقل نه وو بيا؟

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ — دادوزخ دے(جهنم)داسې مقام

كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ● — وعده شوې درسره پوره تمام

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ● — وَرداخل شئ نن ، چې کُولومُو انکار

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ — نن به بندې کړو دَ دوی خُلې دګفتار

وَتُكَلِّمُنَآ — او کوی به مونږ سره کلام بيان

اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ — خپې او لاس به وی په دوی (تهول) ګواهان

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ● — هغه کړی چې ئې هرڅنګه ووکار

وَلَوْ نَشَآءُ — او کۀ مونږه چرې جوړ شُو ،طلبګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰۤى اَعْيُنِهِمْ	مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَنظر
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ	بيادې لارپسې دُوی ګرځی برابر
فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ●	نو دُوی چرته کښې شی(داساعت)ليدلے
وَلَوْ نَشَآءُ	اوکۀ چرته طلبګاروے مونږ غُوستلے
لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ	په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل
فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا	نو طاقت به ئې شی ختم د مزل
وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ●	او نۀ وروستو واپس تلې شی(له خپل در)
وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ	اودَچا چې غوارو مونږه ډير عمر
نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ	پيدائش ته ئې واپس کړو برابر
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ●	وُلے نۀ لری دُوی پوهه څه (نظر)
وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ	او مونږ شعر ورته نۀ دے څه ښودلې
وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ	اونه دُوی سره هغه ښکاری څه ښکلې
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ●	صرف صرف نصيحت ښکاره قرآن دے
لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا	چې اګاه کړی هر ژوندی له (دائې شان دے)
وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ●	اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو
اَوَلَمْ يَرَوْا	وُلے نه وُوينی (تهوله دَانسانانو)
اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ	په خپل لاسو مونږه دُوی له کړل پيدا
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ●	ډير څاروی چې مالکان دی ددې بيا
وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ	او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار
فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ●	څه سورلې دی ، دخوراك ځنې پکار
وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ	او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ●	وُلے نۀ اُوباسی شکر(دَربّ خپل)
وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً	او نيولې دُوی اللّٰه نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شـایـد دوی لــه مـددګـار بـه شـی (یو ځـل)
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خـو نــه لــری طـاقـت ئــې دَنـصـرت
وَهُمْ لَهُمْ	اوهـغـوی دی ټـول هـغـه لـه(هـرسـاعـت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښـکـر دارنـګـې ورتـلـونـکـې (چـې هـر دم)
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ	دهـغـوی خبـره تـا نـۀ کـړی پـه غـم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هـغـوی څـۀ چـې پټـوی يُـو خبـردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	اوهـغـه هـرڅـه ښـکاره چـې وی پـه جـار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلــے نــه سـاتــی نـظـر ورتــه انسـان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مـونـږ هـغـه دې پیـداکـړې(پـه ښـه شـان)
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَنُـطـفـې (يـوې قـطـرې)نــه (بــرابـر)
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بيــاښــکــاره کـوی جـګـړه سـراسـر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	اوهـغـه بيـانـوی مـونـږلـه مثـال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پيـدائـش خپـل تـرينـه هيـر دے(دغـه حـال)
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څـوك هـډوکـی بـه ژونـدی کـړی ،کـری وينـا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښــې وړې وړې ذرې وی هـغـه بيـا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هـم هـغـه بـه ژونـدی کـړی ،کـره بيـان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چـې اول ئـې پيـداکـړې وو،(داشـان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ ●	اوهـغـه دَهـر جـوړولـو ښـۀ خبـر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هـغـه جـوړ کـړو تـاسـولـه (ښـه بـرابـر)
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شـنـې وُنـې نـه (پيـدا ئـې کـړلـو)اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بـلـوې ټـول لـه هـغـې نـه تـاسـو(نُـور)
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلــے نــه دې(دغــه رنـګـې) هـغـه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پيـداکـړې ئـې ده زمـکـه سـمٰـوٰت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ — ښه قادر دے چې پيدا کړی دغه شان

بَلٰى — بلکه ذات ئې دے قادر (په هر بيان)

وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ● — او هغه دې لوئې خالق ښه خبردار

اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا — بيشك اُغواړی چې کله څه يَو کار

اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ — ورته اُوکړی چې دَ اُوشه بس وينا

فَيَكُوْنُ ● — نو هغه شی راموجود (په دې دُنيا)

فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ — نو پاکی، د هغې ذات شوه (هرساعت)

بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ — چې ئې لاس کښې (بادشاهت) دے حکومت

كُلِّ شَيْءٍ — په هر څيز باندې (هغه لری قدرت)

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ● — ورته تلل دی (له دُنيا نه يوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library